A kongresszusi hónapban

megnőtt az újítások száma a Kenderfonóban

Olyan nagy üzemben, mint a Szegedi Kenderfonógyár, mindig sok újítás fut össze. Pedig már nem csinálnak különösebb propagandát számára, de nem is szükséges. Megszokták és megszerették az elmúlt tíz év alatt a dolgozók az újítás fejtörő és nemes »szenvedélyét«. A kongresszusi hónapban, november elseje óta 36 újítási javaslat futott be a felelős, Joó György kezébe. Néhány újítást azért is érdemes megemlíteni, mert vagy az önköltség-csökkentés, vagy más fontos üzemi tényező szolgálatában állnak.

Viktor Sebestyén és Szép Lajos műszaki dolgozók két — évek óta — napirenden lévő újítási feladatot oldottak meg ezekben a napokban, és úgy látszik, sikerrel. Az egyik, hogy kidolgozták a rövidített fonási eljárás technológiáját, melynek az a lényege, hogy három gép közül a középsőt kihagyja a műveletből, anélkül azonban, hogy minőségi visszaesés következnék be. A másik javaslatuk a kender pácolására irányul. Ha a kenderből felszálló port pácolás segítségével lekötik, könnyebbé és egészségesebbé válhat az előkészítő üzemekben a munka.

Lényeges megtakarítást jelent majd a gyár műszaki kollektívája által benyújtott újítás a kévekötő alapanyagának megváltoztatásával kapcsolatban. Eddig vagy sisalból vagy kenderből állították elő a kévekötő fonalat, az újítás megvalósulása után e kettő keverékéből nyerik. Minőségileg talán még jobb is lesz ez a kévekötő, viszont kevesebb — valutát jelentő — sisal kerül feldolgozásra, tehát csökken az önköltség.

Annyi az újítás, hogy a gyárban külön kísérleti műhelyet tartanak fenn, ahol ezeket kivitelezik. Jelenleg Bérczi István műszaki osztályvezető és dr. Kuraly Antal, az Ujszegedi Kender- Lenszövő Vállalat főtechnológusának közös munkáját: keresztorsózógépeket készítenek az újszegedi gyár részére. A négy, egyenként tízfejes precíz keresztorsózónak újszerűsége abban áll, hogy a korábban használatos hengeres megoldás helyett kúpos kiszerelést alkalmaznak, miáltal megnő a szövődében a láncfonal sebessége. Érdemes hangsúlyozni, hogy ez az újítás két nagy szegedi textilüzem műszaki dolgozóinak együttműködéséből született meg, amivel példaként állhat más üzemek előtt: az összefogás hamarabb hoz sikert.

A kongresszusi hónapban megnőtt az újítások száma a Kenderfonóban. A dolgozók minden kampány és propaganda nélkül is tudatában vannak, hogy a népgazdaság számára milyen nagy jelentőségű az a termelési költségcsökkentés, az a jobb minőség, melyet saját, üzemen belüli erőből érnek el. A tények ezt bizonyítják.

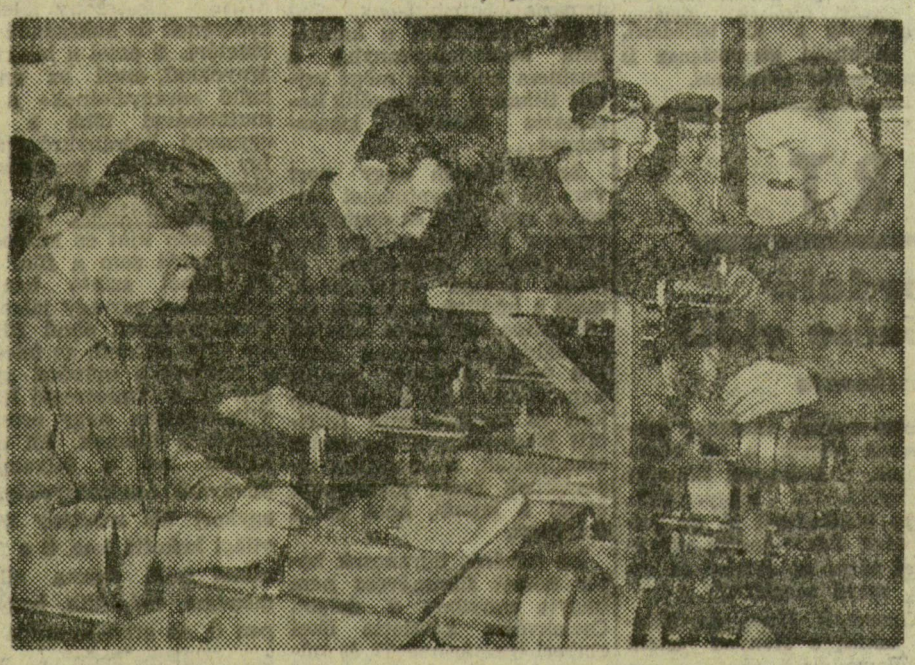

Urbán Sándor, Szerényi Mihály, Hajdú József, Faragó László és Kovács Imre — a kísérleti műhely lakatosai készítik az újításként elfogadott tízfejes precíz keresztorsózógépet

A falusi szakszervezeti munkáról

Megyénkben a szervezett dolgozók eléggé jelentős tömegei élnek falun. Mintegy 18 000 szakszervezeti tag dolgozik községekben; a mezőgazdaságban, a közoktatás, egészségügy stb. területén. Őket a faluhoz köti munkájuk, hivatásuk, otthonuk. Ugyancsak jelentős számban járnak be naponta a falvakból a gyárakba, intézményekbe.

A szakszervezetek falusi tagjaik számára ez ideig nehezen tudtak szervezeti, kulturális és sportéletet teremteni. Mindenekelőtt azért, mert szervezeteik széttagoltak, egymástól elszigeteltek voltak, anyagi eszközeik pedig elaprózódtak. A magyar szakszervezeti mozgalomban ez a probléma most előtérbe került. A szakszervezetek V. teljes ülése elvi határozatban foglalt állást a szakszervezetek falusi munkájának fejlesztéséről Ennek alapján lehetővé kell tennünk, hogy a falusi szakszervezeti tagok is élni tudjanak jogaikkal, érdekvédelmüket ne a falutól távol — és gyakran késedelmesen —, hanem a faluban oldják meg. Ezek a feltételei annak, hogy a szakszervezeti mozgalom ereje egységben, mint közvéleményt alakító tényező hasson a falu szocialista formálásában. Ezért a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa irányításával megyénkben is javítani kívánjuk a falusi szakszervezeti munkát. Mindenekelőtt szükségesnek látjuk, hogy a városi szakmaközi bizottságok eddigi helyes munkatapasztalatai alapján, a megye községeiben is létrehozzuk a szakmaközi összefogás szerveit. Ezek a falusi szakmaközi bizottságok lesznek. Alapvető feladatuk, hogy a szakszervezeteket a Magyar Szocialista Munkáspárt politikájának, a szocializmus építésének erős támaszaivá tegyék a faluban. Ezért a falusi szakszervezeti szervek erejét egységbe kell fogniok. A kulturális nevelés, a szakmai képzés és a sportolás anyagi alapjait a kultúr-, sport- és pénzeszközök szigorúbb felhasználásával a jelenlegi szétaprózódás megszüntetésével kell elérniök. Biztosítaniok kell a hozzájuk forduló dolgozók panaszainak gyors elintézését.

A falusi szakszervezeti munka fejlesztésének talán legjelentősebb eszköze a szakmaközi csoport lesz. Igen sok községben dolgozik néhány pedagógus, néhány postás, néhány egészségügyi dolgozó stb. Külön-külön nem képezhetnek számottevő erőt. Olykor szakszervezeteikkel is csak a tagsági járulék fizetésekor kerülnek »kapcsolatba«. Ezek a csoportok egymástól is el vannak szigetelve, de ha egyesülnek, közös vezetőséget választanak, számottevő erőt képeznek majd. Jelentős lehetőséget teremthetnek a szakszervezeti kulturális és sportélet fejlesztésében. Rendezvényeikre meghívhatják a községben lakó bejáró dolgozókat, nyugdíjasokat, idénymunkásokat. Hasonlíthatatlanul gyorsabban eljárhatnak a dolgozók panaszaiban is.

Több községben végzett előzetes vizsgálat máris azt mutatja, hogy ezeket a terveket igen komoly érdeklődés fogadja. Örvendetes, hogy a falusi szakszervezeti tagok különösen nagy jelentőséget tulajdonítanak a szakmaközi összefogásnak, a falu szocialista átalakításában. Valóban, e kérdésben rendkívül nagy jelentőségű, hogy a falu bérből és fizetésből élő szervezett dolgozói, mint a munkásosztály falusi képviselői, mindannyian megértsék e nagy társadalmi ügy jelentőségét és munkájuk, hivatásuk, személyi kapcsolatuk erejével segítsék elő a falu szocialista fejlődését. Ugyancsak jelentőséget tulajdonítanak a kisebb szakmai csoportok egyesítésének a szakszervezetek nevelő-, szervező- és érdekvédelmi munkája javításában.

Nagyon figyelembe kell vennünk, hogy a falusi szakszervezeti tagok ragaszkodnak szakszervezeteikhez. Ugy gondoljuk, hogy egyes szakszervezetek és falusi tagjaik között a kapcsolat a közeljövőben még erősödni fog. Minden szervezett dolgozó, mint eddig, továbbra is tagja lesz saját szakszervezetének, a tagsági járulékot is szakszervezetének fizeti.

Nagy gondot kell fordítani arra, hogy a községi szakmaközi bizottságokban a dolgozók létszámától függetlenül, minden szakszervezet — még ha tagjai esetleg kisebbségben vannak is! — megfelelő személyi képviseletet kapjanak. A szakszervezetek által nyújtott és közvetített juttatásokat továbbra is a foglalkozási ág megyei létszámának megfelelően kell szétosztani és nem az adott községben kialakult arányok szerint, nehogy valamely szakmai csoport »kisebbsége« folytán hátrányt szenvedjen.

Nem kell tehát attól félnie senkinek, hogy például a szakmai csoportban kisebbségben lévő falusi postahivatal, vagy földművesszövetkezeti bolt jó munkát végző dolgozói esetenként nem kaphatnak üdülőjegyet. Hasonlóan, mint eddig, biztosítva lesznek a segélyek és más juttatások is. Az egyes foglalkozási ágak munka- és bérügyeiben a szakszervezeti tagoknak bizalmijaik által — ha lehet, az eddigieknél is elevenebb — kapcsolatot kell tartaniok saját szakszervezetük járási, megyei vagy akár központi szerveivel. Nincs tehát ok semmiféle aggodalomra. A szakszervezetek szilárdítani akarják kapcsolatukat falusi tagságukkal.

A falusi szakmaközi csoport szervezése, a vezetőségválasztó taggyűlések jó alkalmat adnak arra, hogy a szakszervezeti tagok közérdekű és személyes problémáit tanulmányozzuk, elősegítsük jogos panaszaik megoldását. Mindezek a változások jelentősen fokozzák a közügyekben tevékenykedő szervezett dolgozók számát a falvakban. Elősegítik azt is, hogy a falu szocialista fejlesztésében a régi és az új falusi szakszervezeti szervek a társadalmi felelősségtudat hordozói legyenek

JUHÁSZ JÓZSEF
SZMT-elnök

Három megye kórusvezető karnagyai tanácskoztak Szegeden

Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megyék öntevékeny kórusainak vezetői gyűltek össze tegnap egész napos tanácskozásra Szegeden, a Ságvári Endre egyetemi gyakorló gimnázium díszterében. A dél-magyarországi regionális karnagyi konferenciát délelőtt 9 órakor Molnár József, a városi tanács népművelési csoportjának előadója nyitotta meg.

Ezután Maróti Gyula, a Népművelési Intézet zenei osztályának vezetője tartott igen sokrétű, s a magyar kóruséneklés jelenlegi állapotát több szempontból is mélyen elemző előadást. A többi között hangoztatta: különösen fontos fölmérnünk az elmúlt évad eredményeit azért is, mivel az öntevékeny művészeti csoportok és kórusok újabb nagy erőpróba, a tavasszal rendezendő felszabadulási kulturális szemle előtt állnak. A minél jobb felkészülés érdekében került sor a regionális karnagyi konferenciák összehívására is.

Maróti Gyula előadása után a három megyei karnagy, valamint Szeged zenei szakreferense szólalt föl. Elmondották eddigi tapasztalataikat, s problémáikat, amik megoldásához a Népművelési Intézet segítségét kérték. A megyei karnagyok fölszólalását több hozzászólás követte a tanácskozáson részvevő kórusvezetők részéről, amelyekben számos értékes javaslat hangzott el. A tanácskozás közös ebéddel zárult.

A konferencia részvevői délután meglátogatták a Zeneművészeti Szakiskolát és meghallgatták a Zenebarátok Kórusának próbáját.

Franciaország gyászolja Gérard Philipe-t

Gérard *Philipe* halála valósággal nemzeti gyászba borította Franciaországot. *A francia film- és színművészetnek nem volt ma nála népszerűbb, nagyobb és emberibb alakja.*

Temetésének napját még nem tűzték ki. *Szülőföldjén, Cannes közelében helyezik örök nyugovóra.* A Cid Rodrigue-jának színpadi mezében temetik el.

A francia dolgozók annál is mélyebben gyászolják halálát, mert *Gérard Philipe nemcsak ritka tehetségű és népszerű művész volt, hanem olyan ember is, aki tevékeny részt vállalt a békéért folyó harcban, valamint a szakszervezetek küzdelmében.* A francia béketanács tagja volt, s gyakran fellépett a békéért rendezett nagy megmozdulásokon.

Gombadagoló automatát terveztek

A kongresszusi verseny kezdetén a Szegedi Ruhagyár műszerészei elhatározták, hogy vállalják egy gombadagoló automata tervének elkészítését. Felajánlásukat most teljesítették, sőt már megkezdték a gyakorlati kísérletezést is.

SEGÍTSÜNK EGYMÁSON

A mihálytelekiek kérése — Köszönet — Egy azonos vélemény — A Vörös Csillag Mozi ruhatáráról

Mihálytelek lakóinak régi álma valósult meg, amikor ezelőtt négy évvel autóbuszjáratot kaptak. 1956 nyarán kérték, hogy egy kilométer hosszú távon, az 5-ös számú italbolt elé is iktassanak be egy megállót. A kérést indokoltnak találták, s teljesítették.

Körülbelül két hónappal ezelőtt az új iskolánál és a Szántó-malomnál lévő megállókat — mivel azok egymástól 300 méterre voltak — összevonták. Ez természetesen az érdekelteknek nem tetszett és »mozgalmat« indítottak a megálló visszaállítása érdekében. November 16-án azokat a megállókat, melyeket azért vontak össze, mert nagyon közel voltak egymáshoz, újra visszaállították, de ugyanakkor megszüntették az egykilométeres távot megfelelő ötös számú italbolt előttit azzal az indoklással, hogy Mihálytelekeknek csak négy megálló jár.

Az Alsóvégen lakók most már töprenghetnek, hova menjenek? A túlzsúfolt szántómalomi megállóhoz, vagy a végállomásra. Ide kijutni azonban nem könnyű, mert a mindössze három méter széles töltésen a száguldozó autók elől nincs hova kitérni. Az autóbuszmegálló egyébként is a határsáv szélén van, s itt csak azok tartózkodhatnak, akik igazolvánnyal rendelkeznek. A megszüntetett megálló 300—400 embert érint, s ezek kérik vissza.

Tarnai József

*

November 21-én, szombaton délután cipőt vásároltam kislányomnak a Tisza Állami Áruházban. A vásárlás lázában lányom ottfelejtette iskolatáskáját. Mikor otthon észrevettük, már fél órával elmúlt a záróra ideje. Gondoltuk, hogy majd hétfőn megkapjuk. Csak azon tanakodtunk, hogyan készül fel a gyermek hétfőre. Nem sokáig kellett töprengenünk, mert jött az áruház egyik dolgozója, s elhozta a táskát, mivel megtalálták benne a címet. Örömünkben a nevét sem kérdeztük meg, de most ezúton köszönjük meg szivességét, ez a messzemenő, kedves figyelem a szocialista kereskedelem jellemzője.

Némeh Ferencné

*

A november 3-i számban megjelent a »Segítsünk egymáson« rovatban az »Emlékezzünk csak« című írás. A cikk írója nagyon helyesen elítélte azt az embert, aki lenézően beszélt a Londoni körúti nevelőotthon kis lakóiról. Teljesen egyetértek a cikk írójával annál is inkább, mivel saját magam az ellenkezőjét tapasztalom. Feleségem betegsége miatt három gyermekemet kellett az otthonba adnom, s ezeket itt a legnagyobb szeretettel gondozzák, nevelik, s ezenkívül kifogástalan ruházattal látják el.

K. Z.

*

Gyakran járunk moziba. Az utóbbi időben a filmszínházak vezetősége sok gondot fordított a nézőtérre. Rendesek, tiszták a székek, s a levegő kifogástalan. Most azonban egy hiányosságra szeretném felhívni a figyelmüket. Ez pedig a Vörös Csillag Filmszínház ruhatára. A csapóajtón keresztül csak az előadást jelző csengetés után lehet bejutni. Itt aztán sorba kell állni, s igen sokan a ruhatár miatt maradunk el a filmhíradóról. Egyébként is zsúfolt a ruhatár, s jobban összetörik az ember kabátja, ha beadja, mintha az ölében tartaná. Kérem az illetékeseket, javítsanak ezen a helyzeten is.

Halász Sándor

A DÁV a szentesi televízió-közvetítőért

Elkészült a relé transzformátorállomása

Elkészült a szentesi televízió reléállomás nagyfeszültségű transzformátorállomása, s tegnap ünnepélyesen adták át. *A transzformátor-állomást a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat szegedi üzletigazgatósága készítette.* A Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat vette át, amely majd üzemelteti.

A villamossági terveket a Délmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat szegedi üzletigazgatóságának mérnökei *társadalmi munkával csinálták meg. A transzformátor-állomás szerelője a Malmos-brigád volt.* Ennek tagjai kiváló munkát végeztek, s jóval a határidő előtt lettek készen a transzformátor-állomással.

Gyermek-sorozatok

és családi felvételek minőségi kivitelben készülnek a Fényképesz Szövetkezet műtermeiben.